

тамъ Европейци ти, та изморили цѣли села индийски. Затова на главни ти Вестъ-Индски острови червеникаво то туземно население за малко врѣме тако-речи се изгубило. Напраздно нѣкои мисионери, които залѣгали да распространиятъ между туземци ти християнство то, прѣдумвали Испанци ти да се отнасятъ съ тѣхъ по-човѣшки. Нъ и дваци ти си отврѣщали на своити притѣснители съ страшна умраза. Запримѣрь, приказоватъ слѣдний случай. Кога се призималъ островъ Куба единъ индинскій старѣйшина (кацикъ) за юнашко то му опираше билъ отсѣденъ да се изгори живъ. Прѣди да го турятъ на огнь тѣ единъ калугеръ искалъ да го направи християнинъ, и му приказовалъ за доброване то въ рай. »А има ли тамъ Испанци?« попиталъ дивакъ тѣ. »Има, отговорилъ калугеръ тѣ, нъ само добри ти.« Най-добри ти отъ тѣхъ за никъдѣ не са, казалъ старѣйшина та, та и азъ не искамъ да бъда заедно съ тѣхъ.

Най-добръ бранитель на Индийци ти билъ единъ испанскій духовникъ, Ласъ-Казасъ. Той много работилъ у правителство то да ги освободи отъ робство то. Мъчно то било това, че нѣмало кой да работи земя та и да копае рудници ти; затова Ласъ-Казасъ свѣтовалъ да замѣнятъ Индийци ти съ африкански ти Негри, съ които Португалци ти отколѣ търговали. Негри ти наистина излѣзли по-яки отъ Индуси ти и по-вредни за работа. Неговийъ свѣтъ се приялъ. Търговия та съ Негри ти или Арапе ти станала доста износна. Европейски корабе ходили въ Африка, та куповали отъ тамошни ти владалци злочести ти имъ поданици или робе, и ги закаровали за проданъ въ американски ти заселишта. Нъ това нѣшто не избавило мѣднокожи ти Индуси, които непрѣстайно се губили въ ония мѣста, дѣто се селили Европейци. Между това търговия та съ африкански ти робе за малко врѣме се распространила много.